

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.555/2016/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Varga Jánosné ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek - a dr. J. A. jogtanácsos által képviselt Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 25.P.20.467/2016/6. számú ítélete ellen a felperesek részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 5000 (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperesek személyiségi jogaik megsértésének a megállapítása miatt személyenként 3 500 000 Ft sérelemdíj megfizetése iránt az alperes ellen előterjesztett keresetét - elévülés miatt - a Miskolci Törvényszék 25.P.20.467/2016/6. számú ítéletével elutasította.

Kötelezte a felpereseket, hogy személyenként fizessenek meg 15 napon belül az alperes részére 175 000 Ft perköltséget.

Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 420 000 Ft kereseti illetéket az állam viseli. A perköltségviseléssel kapcsolatos döntése indokolását a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. §-ának (2) bekezdésére és 78. §-ának (1) bekezdésére, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-a (2) bekezdésének a) pontjára alapította.

Az elsőfokú ítélet perköltség megfizetésére kötelező rendelkezése ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az alperest képviselő jogtanácsosnak megítélt munkadíj személyenként 10 000 Ft-ra történő leszállítását kérték.

Fellebbezésüket azzal indokolták, hogy az alperesi képviselő mindösszesen egy beadványt (ellenkérelmet) terjesztett elő, és a bíróság is csak egy tárgyalást tartott, az azon való megjelenés az alperesi képviselőnek nem okozhatott többletköltséget, ugyanis a bíróság és a büntetés-végrehajtási intézet épülete egymással telekhatáros.

Az I. rendű felperes előadta továbbá, hogy nincs vagyona, munkanélküli, emiatt gyermekei is állami gondozásban élnek.

A II. rendű felperes arra hivatkozott, hogy esetenként minimális bérjövödelmet ér el, azonban súlyos cukorbeteg, megromlott látása miatt élete elnehezült.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az alperes állami szerv, ezért a perköltségről az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezései alapján nem mondhat le.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdése b) pontjának II. fordulata alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése értelmében fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését, és a fellebbezést az alábbi indokolás alapján nem találta alaposnak.

A Pp. 67. §-ának (2) bekezdése alapján a perben a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg.

A Pp. 75. §-a (2) bekezdésének II. fordulata alapján a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő jogtanácsos készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 86. §-ának (3) bekezdése értelmében a költségmentesség nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltségek megtérítésének kötelezettségét.

A R. 3. §-a (2) bekezdése a) pontja szerint polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft.

Ugyanezen szakasz (6) bekezdése alapján a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

A perben a pertárgy értéke felperesenként 3 500 000 Ft volt.

Az alperest képviselő jogtanácsos 5. sorszám alatt ellenkérelmet nyújtott be a bírósághoz, és részt vett a perben tartott tárgyaláson is, amely tényekre tekintettel az ítélet tábla sem látott lehetőséget az alperesi képviselőnek járó, a fentebb idézett jogszabályok alapján felperesenként helyesen 175 000 Ft összegben meghatározott munkadíj mérséklésére.

A felperések által a fellebbezésükben hivatkozott körülmény, miszerint az alperesi képviselőnek a tárgyaláson való megjelenés nem okozhatott többletköltséget, mert a bíróság és a büntetés-végrehajtási intézet épülete egymással telekhatáros, a neki járó munkadíj összege szempontjából irreleváns, azt a bíróság a jogi képviselő által érvényesített útiköltség mint készkiadás iránti igény elbírálásánál értékelhette volna, ilyen igényt azonban az alperesi képviselő nem terjesztett elő.

A bíróság a felperések jövedelmi és vagyoni viszonyait - jogszabályi felhatalmazás hiányában - nem értékelhette az alperesnek járó perköltség összegének a meghatározásánál.

Ezeket a körülményeket a bíróság a személyes költségkedvezmény elbírálása során veheti figyelembe - ahogy azt a perbeli esetben meg is tette: a felpereseknek 4-II. sorszám alatt teljes személyes költségmentességet engedélyezett.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a Pp. 253. §-a (2) bekezdésének I. fordulata és 254. §-a (3) bekezdésének második mondata alapján helyes indokai mellett helybenhagyta.

A másodfokú eljárási költséget - amely a fellebbezési illetékből és az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjából áll - a fellebbezési illeték vonatkozásában az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. §-ának (1) bekezdése és 46. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezésben vitatott érték (2 X 165 000 Ft) alapján felperesenként 15 000 Ft-ban, míg az alperest képviselő jogtanácsos munkadíja tekintetében a R 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és ugyanezen szakasz (6) bekezdése alapján felperesenként 5000 Ft összegben állapította meg.

A másodfokú eljárási költség viselése felől a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján határozott, és a felpereseket személyenként 5000 Ft másodfokú perköltség alperes részére történő megfizetésére kötelezte.

A mindösszesen 30 000 Ft fellebbezési illetéket a felperesek teljes személyes költségmentességére tekintettel az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

A teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2016. szeptember 27.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, Dr. Pribula László s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő